

نظام حسابداری و گزارشگری مالی آرژانتین

دکتر محسن خوش‌طینت
عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی
یحیی شیری و ناهید محمدی
دانشجویان کارشناسی ارشد حسابداری

جغرافیای طبیعی

کیش‌های دیگرند. واحد پول کشور آرژانتین، پزو^۵ و هر دلار برابر ۳/۰۷۸ پزو می‌باشد. نزدیک به ۸۰ درصد از جمعیت در منطقه پامپاس^۶ زندگی می‌کنند که مزارع آن در دنیا معروف هستند. جلگه‌های نیمه‌استوایی شمال شرقی آرژانتین بخشی از چمنزارهای چاکو^۷ و جنگل‌های استوایی را در بردارد. زبان رسمی مردم آرژانتین، اسپانیایی است ولی تعداد اندکی از مردم به زبان‌های دیگر مثل انگلیسی، ایتالیایی، آلمانی و فرانسه تکلم می‌کنند.

جغرافیای سیاسی

حکومت آرژانتین جمهوری است. این کشور عضو سازمان ملل متحد، انجمن وحدت آمریکای لاتین و بازار جنوب می‌باشد. انتخاب رئیس‌جمهور و معاون وی برای دوره شش‌ساله به عهده هیأت انتخاباتی ۶۰۰ نفره‌ای است که خود نیز با رای تمام افراد بالغ انتخاب می‌شوند. مجلس نمایندگان آن نیز دارای ۲۵۴ عضو است که برای مدت چهارسال با رای تمام افراد بالغ انتخاب می‌شوند. مجلس سنا نیز دارای ۴۶ عضو است که توسط هیأت‌های قانونگذاری محلی برای نه سال انتخاب می‌شوند. احزاب عمده سیاسی آرژانتین شامل: اتحاد مدنی رادیکال (UCR)، حزب عدالت (پرونیست) و اتحاد میانه دموکرات است.

کشور آرژانتین^۱ در آمریکای جنوبی، بین اقیانوس اطلس جنوبی و کشورهای شیلی و اروگوئه، واقع شده است. پایتخت این کشور، شهر بوئنوس آیرس^۲ و وسعت آن در مجموع ۲,۷۶۶,۸۹۰ کیلومتر مربع است که از این میزان ۲,۷۳۶,۶۹۰ کیلومتر مربع خشکی و ۳۰,۲۰۰ کیلومتر مربع آب پوشیده شده است و دارای ۴,۹۸۹ کیلومتر خط ساحلی می‌باشد. کل طول خط مرزی آرژانتین ۹,۶۶۵ کیلومتر است که بیشترین طول خط مرزی آن ۸۳۲ کیلومتر با بولیوی، ۱,۲۲۴ کیلومتر با برزیل، ۵۱۰ کیلومتر با شیلی، ۱,۸۸۰ کیلومتر با پاراگوئه و ۵۷۹ کیلومتر با اروگوئه می‌باشد. کشور آرژانتین با توجه به وسعت جغرافیایی، دارای آب و هوای معتدل و ملایم است هرچند در جنوب خنک‌تر و در شمال شرق نیمه‌استوایی است. رشته کوه‌های آند مانند سد ناهمواری در امتداد مرز شیلی قرار دارد. در جنوب رود کلرادو^۳ ناحیه پاتاگونی^۴ قرار دارد که بخش عمده‌ای از آن نیمه بیابانی است.

طبق آمار سال ۲۰۰۶، جمعیت آرژانتین بالغ بر ۳۹,۹۲۱,۸۳۳ نفر بوده است که حدود ۹۷ درصد دارای نژاد سفید و ۳ درصد سایر نژادها می‌باشند. حدود ۹۲ درصد از جمعیت این کشور دارای مذهب کاتولیک رومی، ۲ درصد دارای مذهب پروتستان، ۲ درصد یهودی و بقیه پیرو

کشور آرژانتین دارای ۲۳ استان و یک شهر خود مختار است. بوئنوس آیرس، مندوزا^۸، ماردل پلاتا^۹ و سان جوان^{۱۰} از شهرهای مهم کشور آرژانتین به‌شمار می‌روند.

جغرافیای تاریخی

کشف و استعمار آرژانتین در اوایل سده شانزدهم از سوی اسپانیایی‌ها آغاز شد. در سال ۱۷۷۶ میلادی سرزمین ریودوپلاتا^{۱۱} شامل آرژانتین، بولیوی، پاراگوئه و اوروگوئه به مرکزیت بوئنوس آیرس تحت ریاست نایب‌السلطنه اسپانیا تشکیل شد تا اینکه در سال ۱۸۱۶ میلادی بوئنوس آیرس و سرزمین‌های مجاور آن به نام ایالات متحده لاپاتا استقلال یافت. از سال ۱۸۸۰، مهاجرت اروپائیان در مقیاسی بزرگ و سرمایه‌گذاری بریتانیا در آرژانتین به شکوفایی توسعه اقتصادی کمک کرد. ترقی روزافزون به دلیل "رکود بزرگ اقتصادی" به پایان رسید و در سال ۱۹۳۰ دوران درازمدت حکومت قانونی، با کودتایی نظامی گسیخته شد. در سال ۱۹۴۶ خوان پرون، رهبر مردمی، با پشتیبانی اتحادیه‌ها به قدرت رسید. او پرون، همسر وی، شخص قوی و محبوبی بود و پس از مرگ وی در سال ۱۹۵۵ پرون به خاطر سیاست‌های ناموفق اقتصادی و مخالفت با نفوذ روحانیون از قدرت برکنار شد. دولت‌های غیرنظامی بعدی از تسلط بر تورم سرکش عاجز بودند و نظامیان بار دیگر از سال ۱۹۶۶ تا ۱۹۷۳ قدرت را در دست گرفتند. دوران بی‌ثبات حکومت غیرنظامی از سال ۱۹۷۳ تا ۱۹۷۶ شامل ریاست جمهوری مجدد و کوتاه پرون بود. عمیق‌تر شدن بحران اقتصادی منجر به کودتایی دیگر گشت. گروه نظامی که در سال ۱۹۷۶ کنترل را در دست گرفت، به خاطر بازداشت و ناپدید شدن هزاران مخالف رژیم مورد اعتراض بین‌المللی قرار گرفت. در آوریل ۱۹۸۲، ژنرال گالتیاری^{۱۲} دستور اشغال جزایر فالکلند^{۱۳} و توابع آن را داد. این جزایر از دیرباز مورد ادعای آرژانتین بوده است. در ژوئن ۱۹۸۲ نیروی اعزامی بریتانیا، جزایر را بازپس گرفت و گالتیاری استعفا کرد. حکومت قانونی تحت رهبری رئیس‌جمهور راثول آلفونسین^{۱۴} بار دیگر در ۱۹۸۳ برقرار شد. ناتوانی در حل مشکلات فراگیر اقتصادی و حفظ اعتماد عمومی موجب خروج زودهنگام آلفونسو شش‌ماه پیش از اتمام دوره ریاست جمهوری وی از مقام خود شد. پس از وی کارلوس منم به‌عنوان رئیس‌جمهور انتخاب گردید. در اواخر دهه ۱۹۹۰، کسر بودجه‌های عمده سبب

نوعی حرکت تدریجی به سوی بحران اقتصادی شد. تا پایان دوره ریاست وی در سال ۱۹۹۰، این مشکلات انباشته شده و فساد محسوس سبب بدنام شدن کارلوس منم شد. سپس فرناندو دلاروآ به‌عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد که ریاست او تا دسامبر سال ۲۰۰۱ ادامه داشت. پس از وی طی دو هفته، روسای جمهور متعددی در دوره‌های سریع و کوتاه بر سر کار آمدند، و در اوج آن ادواردو دو هالده از سوی مجمع قانونگذاری در ۲ ژانویه ۲۰۰۲ به عنوان کفیل رئیس‌جمهور آرژانتین منصوب شد. در سال ۲۰۰۳، نستور کریچنر به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب گردید. طی دوره ریاست جمهوری وی، آرژانتین با تغییر شرایط (پرداخت وام، شرایط وام نکول شده آن را تغییر داد، با نرخ تنزیل گزاف (حدود ۷۵ درصد) برای بسیاری از اوراق بهادار، تمام اقساط معوقه خود را به صندوق بین‌المللی پول پرداخت کرد. قراردادهای سودآور را مجدداً منعقد کرده و صنایع خصوصی شده قبلی را ملی اعلام نمود. فعلاً آرژانتین از دوره رشد بالای اقتصادی و ثبات فزاینده سیاسی برخوردار است. رئیس‌جمهور فعلی آرژانتین نستور کریچنر می‌باشد.

سیستم حقوقی

قانون اساسی آرژانتین در ۱ می ۱۸۵۳ پذیرفته شد و اصلاح آن در سال‌های ۱۸۶۰، ۱۸۶۶، ۱۸۹۸ و ۱۹۵۷ صورت گرفته است. سیستم حقوقی آرژانتین ترکیبی از سیستم‌های اروپای غربی و انگلیس است. حکومت آرژانتین متشکل از سه قوه مقننه، مجریه و قضاییه می‌باشد.

اقتصاد آرژانتین

آرژانتین کشوری است که از حیث منابع معدنی بسیار غنی است. از مهم‌ترین منابع معدنی این کشور می‌توان به ذخایر گاز طبیعی، نفت، زغال‌سنگ، سنگ آهن، آلومینیوم، مس، سرب، روی، طلا، نقره، اورانیوم، باریت، کادمیوم، کائولن، فلوئورسپار، بنتونیت، دیاتومیت، نمک، بور، پرلیت، تالک و ورمیکولیت اشاره کرد. از مهم‌ترین صنایع کشور آرژانتین نیز می‌توان منسوجات، مواد غذایی، مواد شیمیایی و پتروشیمیایی، کالاهای مصرفی پردوام، وسایل نقلیه موتوری، متالورژی و فولاد را نام برد. به دلیل حاصلخیز بودن خاک این کشور و رواج کشاورزی و دامپروری، بالغ بر ۶۰ درصد صادرات آرژانتین را گندم، جو، ذرت، نیشکر و

توسعه فعالیت های حسابداری

حسابداری نقش مهم و اساسی را در شهرت بازار سرمایه، اقتصاد و توسعه شرکت های آرژانتین ایفا کرده است. حسابداری در این کشور به عنوان روشی که نیاز به پشتوانه نظریه های علمی ندارد مورد توجه قرار می گیرد و نقش قضاوت حرفه ای در انجام عملیات حسابداری و حسابرسی کمرنگ و عمدتاً مبنی بر قوانین مدون است، البته تا حدودی استفاده از قضاوت حرفه ای در چند دهه اخیر رایج شده است.

فرایند تدوین مقررات حسابداری از اول نوامبر ۱۹۴۹ در آرژانتین آغاز شد. در آن زمان، انجمن حرفه ای واقع در بوئنوس آیرس به نام انجمن حرفه ای پایتخت در علم اقتصاد، کمیته ای ایجاد کرد که متصدی تشکیل یک هیئت گسترده و جامع برای تدوین مقررات حسابداری بود.

تصمیمات این کمیته در سال ۱۹۵۷ در چایل^{۱۵} تحت عنوان حداقل استانداردهای مورد نیاز برای صورت های مالی ارائه گردید. سپس در سال ۱۹۶۲، پیش نویس اصول و استانداردهای حسابداری برای تهیه صورت های مالی معرفی شد. در سال ۱۹۶۵ در یک کنفرانس در ماردل پلاتا، اصول و حداقل استانداردهای حرفه ای عمومی برای تهیه صورت های مالی بار دیگر ارائه شد، سرانجام در سال ۱۹۶۹ در کنگره اولاندا^{۱۶} پیش نویس ۱۹۶۲ به تصویب رسید. در این برهه زمانی، حرفه حسابداری در آرژانتین چارچوب مفهومی اساسی برای پشتیبانی استانداردهای منتشره شده نداشت. طی سال های دهه ۱۹۷۰ حرفه حسابداری در آرژانتین جایگاه حرفه ای خود را یافت و فدراسیون حرفه ای FACPCE^{۱۷} آرژانتین در سال ۱۹۷۳ تشکیل شد که یکی از مهم ترین وظایف آن وضع استانداردها بود. یکی از اولین کارهای فدراسیون FACPCE، تشکیل گروهی از افراد حرفه ای برای تهیه مجموعه ای مستند بود تا این مجموعه به عنوان منبعی برای تهیه و تدوین استانداردها توسط FACPCE مورد استفاده قرار گیرد. این گروه چندین سال متوالی به فعالیت پرداختند و سرانجام در سال ۱۹۸۰ مجموعه مستند آنها تحت عنوان ارائه مجدد فنون حسابداری توسط FACPCE منتشر شد.

ویژگی استانداردها و تدوین کنندگان استاندارد

مقررات تنظیم صورت های مالی توسط سازمان های

گوشت گاو تشکیل می دهد. در سال ۲۰۰۵، ۱۰/۳ درصد از زمین های خاک آرژانتین را زمین های کشاورزی، ۰/۳۶ درصد را زمین های کشاورزی با قابلیت کشت دائم و ۸۹/۶۱ درصد مربوط به سایر زمین ها بوده است. زمین های قابل آبیاری در این کشور، ۱۵۵۰۰ کیلومتر مربع وسعت دارد.

نرخ رشد واقعی تولید صنعتی در کشور آرژانتین در سال ۲۰۰۵، ۷/۷ درصد، نرخ رشد واقعی تولید کالاها ۹/۲ درصد، نرخ تورم ۲۰۰۵، ۹/۶ درصد، نرخ سرمایه گذاری ۲۱/۵ درصد، قدرت خرید سالیانه ۵۴۳/۴ میلیارد دلار، تولید ناخالص داخلی ۱۵۱/۹ میلیارد دلار و بودجه اختصاصی کشور ۴۲/۶۳ میلیارد دلار می باشد. منابع تامین انرژی را عمدتاً زغال سنگ، نیروگاه های اتمی و نیروگاه های آبی تشکیل می دهند. این کشور از نظر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز طبیعی، سنگ آهن و فلزات کمیاب غنی است و امکان بالقوه زیادی برای تولید نیروی هیدروالکتریک دارد.

تولید مس در سال ۲۰۰۴، با ۱۱ درصد کاهش نسبت به سال قبل به ۱۷۷۱۴۳ تن و تولید طلا در سال ۲۰۰۴ با ۴ درصد کاهش به ۲۸۴۶۶ کیلوگرم رسیده است ولیکن تولید نقره در سال ۲۰۰۴، با ۲۹ درصد افزایش به ۱۷۲۳۸۷ کیلوگرم رسیده است. به طور کلی آرژانتین کشوری با وضعیت اقتصادی مناسب تلقی می شود.

صادرات آرژانتین

صادرات آرژانتین در سال ۲۰۰۵، ۴۰ میلیارد دلار بوده است که از جمله مهم ترین آنها می توان به روغن های خوراکی، سوخت و انرژی، حیوانات، مواد غذایی و وسایل نقلیه موتوری اشاره کرد که عمدتاً به کشورهای برزیل (۳۱/۵ درصد)، امریکا (۱۰/۸ درصد)، شیلی (۱۰/۵ درصد) و چین (۸/۳) صادر می شوند.

واردات آرژانتین

واردات آرژانتین در سال ۲۰۰۵، ۲۸/۸ میلیارد دلار بوده است که از جمله مهم ترین آنها می توان به وسایل نقلیه موتوری، تجهیزات و ماشین آلات، فلزات، مواد شیمیایی و پلاستیک اشاره کرد که عمدتاً از کشورهای برزیل (۳۴/۶ درصد)، امریکا (۱۶/۸ درصد)، چین (۵/۴ درصد) و آلمان (۵/۳ درصد) وارد می شوند.

علاوه بر استانداردهای منتشره توسط FACPCE کمیسیون امنیت ملی و قانون شرکت‌ها نیز استانداردهایی را برای واحدهای تحت کنترل و نظارت خود منتشر کرده‌اند.

فرایند تدوین استاندارد در آرژانتین

یکی از مهم‌ترین جنبه‌های مرتبط با فرایند تدوین استاندارد، این است که حرفه سعی می‌کند تا تدوین استانداردهای حسابداری تا حد ممکن و به‌طور گسترده‌ای از طریق فدراسیون حرفه‌ای FACPCE انجام گیرد. اشخاص خارج از حرفه معمولاً در فرایند تدوین استاندارد بی‌تاثیر هستند و فرایند تدوین استاندارد بیشتر از طریق این هیئت و تبادل نظر با افراد حرفه‌ای صورت می‌گیرد. پس از بحث و تبادل نظر افراد حرفه‌ای و اعضای هیئت، پیش‌نویس تهیه و رای نهایی توسط فدراسیون حرفه‌ای FACPCE صادر می‌گردد.

شکل سازمان‌ها و موسسات تجاری در آرژانتین

قانون شرکت‌های آرژانتین به‌طور کلی سازمان‌ها و واحدهای تجاری را در دو گروه سرمایه‌بر^{۲۵} و کاربر^{۲۶} طبقه‌بندی کرده است. طبق تعریفی که در قانون شرکت‌ها صورت گرفته شرکت‌های سرمایه‌بر شامل شرکت‌های سهامی و با مسئولیت محدود و شرکت‌های کاربر سایر شرکت‌ها بوده و موسسات تک مالکی را نیز شامل می‌شود. قانون شرکت‌ها، شرکت‌های سهامی و با مسئولیت محدود را که سرمایه آنها از مبلغ خاصی (که برای موارد مختلفی در این قانون ذکر شده) تجاوز نماید، ملزم کرده تا صورت‌های مالی حسابرسی شده را براساس استانداردهای منتشر شده فدراسیون حرفه‌ای FACPCE تهیه کنند. برای سایر شرکت‌ها تهیه صورت‌های مالی براساس استانداردهای FACPCE اختیاری است. مالیات بردرآمد شرکت‌ها باید براساس الزامات وضع شده توسط این فدراسیون محاسبه شود.

اهداف، مفاهیم و اصول عمومی

اهداف گزارشگری مالی

تنها سهم اندکی از سهام منتشر شده اکثر شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار (کمتر از ۱۰ درصد)، در بورس اوراق بهادار معامله می‌شوند. بنابراین هدف تهیه

متفاوتی تهیه می‌شوند. سیستم حقوقی آرژانتین دموکراسی و مبنی بر قانون اساسی است. قوانین وضع شده توسط قوه مقننه بعد از قانون اساسی مهم‌ترین قوانین هستند. در آرژانتین در سطح دولت مرکزی^{۱۸} و محلی^{۱۹} مقرراتی به وجود آمده‌اند که حسابداری بیشتر از قانون دولت مرکزی تاثیر می‌گیرد. رئیس جمهور و وزرای قوه مجریه ممکن است احکامی از قبیل احکام و مقررات عمومی وضع کنند و برخی از این مقررات اثر مهمی بر مقررات حسابداری داشته‌اند. در این بین کمیسیون ایمنی ملی^{۲۰} و اداره مرکزی درآمدهای عمومی^{۲۱} مقررات عمومی را منتشر کرده‌اند که در سطحی پایین‌تر از قانون اساسی قرار دارد. از آن جایی که وضع قوانین و مقررات در آرژانتین کاری پر زحمت است یک نوع سیستم سلسله مراتبی حکمفرماست. در این سیستم هنگام تضاد میان مقررات حاکم، برتری و تقدم با مقررات وضع شده در سطح بالاتر است. حرفه حسابداری نیز خود مقررات فنی^{۲۲} وضع می‌کند که اجرای آنها مشروط بر این است که با قوانین، احکام و مقررات عمومی تضاد نداشته باشند.

الزام قانونی برای ثبت فعالیت‌های تجاری به وسیله دو قانون انجام می‌گیرد: (۱) قانون تجارت^{۲۳} که در سال ۱۸۶۲ منتشر شده است و طبق بند ۴۳ آن، تجار باید عملیات خود را ثبت کنند و دارای سیستم حسابداری منسجم و سازمان یافته باشند و (۲) قانون شرکت‌ها^{۲۴} که الزاماتی را برای نگهداری مدارک عملیات شرکت‌های تجاری وضع کرده است. قوانین مخصوصی نیز برای موسسات مالی، سازمان‌های تعاونی و شرکت‌های بیمه تهیه و منتشر شده‌اند. از جمله الزامات قانون تجارت ثبت اطلاعات در دو دفترکل و موجودی‌ها است. اما در مورد شکل و محتوای این دفاتر توضیح اندکی داده شده است.

در کنار قانون تجارت و قانون شرکت‌ها، قوانین دیگری بر حرفه حسابداری اثرگذار هستند مانند قانون شخصیت‌های مالی که عمدتاً در ارتباط با الزامات حسابداری برای شرکت‌های فعال در صنعت بانکداری و مالی است. شرکت‌های تعاونی از متداول‌ترین نوع شرکت‌ها در آرژانتین محسوب می‌شوند و اثرات مهمی بر اقتصاد کشور دارند. قانون ۳۷۷/۲۰ در مورد مقررات شرکت‌های تعاونی است. این قانون بسیاری از مسائل حسابداری مرتبط با شرکت‌های تعاونی را تشریح کرده است.

که برای گزارشگری مالی تهی می‌شوند باید درست و دقیق باشند و نیز ویژگی‌های کیفی زیر را برآورده سازند:

صادقانه بودن^{۲۷}، عینی بودن^{۲۸}، واقعیت^{۲۹}، اطمینان^{۳۰}، ضروری بودن^{۳۱}، قابل اثبات بودن^{۳۲}، دقیق بودن^{۳۳}، مفید بودن^{۳۴}، مربوط بودن^{۳۵}.

هرچند برخی از ویژگی‌های کیفی پیشگفته، مفهومی مشخص و تعریف شده ندارند و هیچ توضیحی راجع به این ویژگی‌ها داده نشده است اما باید طبق استانداردها، اطلاعات منتشر شده ویژگی‌های مذکور را دارا باشند.

رابطه بین گزارشگری مالی و حسابداری مالیاتی

درآمد مشمول مالیات ممکن است متفاوت از سود حسابداری باشد. صورت‌های مالی حسابرسی شده شرکت‌ها بعد از اصلاحات در جهت هم راستا کردن با درآمد مشمول مالیات، به عنوان مبنایی برای تعیین درآمد مشمول مالیات مورد استفاده قرار می‌گیرند. شرکت‌هایی که صورت‌های مالی حسابرسی شده را تهیه نمی‌کنند صورت سود و زیان و ترازنامه خود را بر مبنای نظر نهاد حرفه‌ای حسابداری دیگر به نام AFIP تهیه می‌کنند و کار این نهاد ارائه رهنمودهایی برای شرکت‌های کاربر می‌باشد که این رهنمودها مبنای تهیه مالیات بردرآمد برای این شرکت‌ها قرار می‌گیرد. مهم‌ترین تفاوت‌های موجود بین سود موجود در صورت‌های مالی حسابرسی شده و سود مشمول مالیات به شرح زیر است:

- تفاوت در روش‌های محاسبه استهلاک یا برآورد عمر مفید دارایی‌ها.
- تفاوت در شیوه برخورد با دارایی‌های نامشهود که براساس استانداردهای FACPCE استهلاک آنها محاسبه می‌شود اما هزینه قابل قبول مالیاتی نیست.
- برخی از درآمدها براساس استانداردهای حسابداری درآمد تلقی شده و در صورت‌های مالی گنجانده می‌شوند اما تعریف درآمد را از دیدگاه مالیاتی ندارند.
- تفاوت در برخی از هزینه‌ها که طبق جدول مالیاتی، جزء هزینه‌های قابل قبول مالیاتی نیستند.
- روش FIFO تنها روش پذیرفته شده برای اهداف مالیاتی است در حالی که مقررات حسابداری اجازه استفاده از سایر روش‌ها را داده است.

مالیات هر شرکت باید طبق مقررات منعکس شده در قانون

صورت‌های مالی را نمی‌توان تهیه اطلاعات مفید برای سرمایه‌گذاران بالقوه و بالفعل و اعتباردهندگان و سایر استفاده‌کنندگان در جهت تصمیم‌گیری‌های مفید دانست. اگر چه تهیه صورت‌های مالی براساس استانداردهای FACPCE به عنوان تعهد و الزام و به منظور تامین الزام قانونی برای انجام مبادله سهام منتشر می‌شود.

مقررات فنی شماره ۱۰، هدف صورت‌های مالی را به شرح زیر بیان کرده است:

هدف صورت‌های مالی ارائه اطلاعاتی (عمدتاً اطلاعات کمی) است که برای استفاده‌کنندگان عمومی مفید باشد تا بتوانند تصمیمات اقتصادی و مالی مفیدی را اتخاذ کنند. در میان گزارش‌های حسابداری آن دسته از گزارش‌هایی بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرند که مربوط به ارائه حقوق مالکین واحد تجاری و تغییرات آن می‌شود.

براساس مقررات فنی شماره ۱۰، صورت‌های مالی اهداف چندگانه‌ای را دنبال می‌کنند و لذا حداقل اطلاعات مفید برای مدیریت موسسه و سرمایه‌گذاران شامل موارد زیر می‌باشد:

- ۱- اطلاعات ارائه شده برای سرمایه‌گذاران در خرید و فروش سهام موثر باشد.
- ۲- اطلاعات ارائه شده بتواند مبنایی را برای تعیین مالیات پرداختنی سال مالی جاری فراهم آورند.
- ۳- اطلاعات ارائه شده، یک منبع اطلاعاتی برای حسابداری ملی باشد.

به اعتقاد انتشاردهندگان مقررات فنی شماره ۱۰ اگر موضوعات پیشگفته افشاء شوند کیفیت گزارشگری مالی بالا می‌رود.

اصول عمومی

در استانداردهای حسابداری آرژانتین به‌طور رسمی تنها سه اصل حسابداری بیان شده است:

- اصل کیفیت اطلاعات، که باید از طریق انتشار صورت‌های مالی رعایت شود.
- اصل الزامات قانونی بنیادی (یعنی اینکه رعایت الزامات قانونی به‌عنوان یک اجبار می‌باشد).
- اصل اهمیت.

در آرژانتین، همه ویژگی‌های کیفی اطلاعات دارای اهمیت یکسانی می‌باشند.

براساس استانداردهای حسابداری آرژانتین، اطلاعاتی

نظام حسابداری و گزارشگری مالی آرژانتین

با پیشرفت فناوری و برای بهبود و سرعت بخشیدن به نگهداری اطلاعات، اجازه داده شده تا دفاتر کل و موجودی‌ها به صورت رایانه‌ای تهیه و نگهداری شوند. دفاتر قانونی مذکور باید توسط حسابرس نیز کنترل شده و مورد تایید حسابرس قرار گیرند.

دفاتر و صورت‌های مالی هر واحد تجاری باید برای مدت زمانی که کمتر از ۱۰ سال نباشد بایگانی و نگهداری شوند.

فهرست حساب‌ها

در آرژانتین الزامی برای تهیه فهرست حساب‌ها وجود ندارد. اگر چه مقرراتی در حسابداری وجود دارند که نام و محتوای اقلامی را تعیین می‌کنند که باید در صورت‌های مالی گنجانده شوند. البته این مقررات دارای انعطاف‌پذیری بوده و می‌توان حساب‌ها را تغییر داد.

استانداردهای ارائه صورت‌های مالی

استانداردهای ارائه صورت‌های مالی درباره نحوه ارائه اقسلام توسط FACPE تدوین شده است. رعایت استانداردهای ارائه برای صورت‌های مالی منتشر شده بعد از ژوئن ۱۹۸۸، الزامی است.

FACPE استانداردهای ارائه را در سراسر هیئت حرفه‌ای منتشر کرده است و استفاده از این استانداردهای الزام آور در صورت‌های مالی تا حدی است که عدم رعایت آنها منجر به عدم اظهار نظر حسابرس نسبت به صورت‌های مالی می‌شود، استانداردهای ارائه شامل موارد زیر می‌شود:

- استانداردهایی در مورد نحوه ارائه ترازنامه.
- استانداردهای مربوط به طبقه‌بندی دارایی‌ها و بدهی‌ها و ارائه آنها براساس جاری و غیرجاری.
- استانداردهای مربوط به تعریف اقلام صورت‌های مالی.
- استانداردهایی برای محتوای صورت سود و زیان (ساختار و طبقه‌بندی اقلام این صورت مالی).
- استانداردهایی در مورد تغییرات در حقوق مالکان.
- استانداردهایی راجع به شکل‌های ارائه صورت‌های مالی.

شکل صورت سود و زیان

شکل‌های ارائه صورت سود و زیان در مقررات فنی

مالیات‌ها محاسبه و پرداخت شود. در حوزه‌های خاصی برای تشویق صنعت مورد نظر تخفیف مالیاتی تعلق می‌گیرد تا شرکت‌های فعال در آن صنعت مورد تشویق قرار گیرند.

دفترداری و تهیه صورت‌های مالی

وظیفه تهیه صورت‌های مالی

براساس قانون شرکت‌های آرژانتین، تهیه صورت‌های مالی سود و زیان، ترازنامه و تغییرات در حقوق صاحبان سهام توسط همه شرکت‌ها الزامی است. علاوه بر این، شرکت‌هایی که در قانون شرکت‌ها فهرست شده‌اند باید صورت جریان‌های نقدی یا صورت تغییرات سرمایه در گردش را تهیه کنند و همه صورت‌های مالی آنها باید به صورت مقایسه‌ای با اقلام سال قبل ارائه شوند.

ارائه یادداشت‌های توضیحی نیز طبق قانون شرکت‌ها الزامی است. در این یادداشت‌ها، اطلاعاتی از قبیل ارزیابی مجدد دارایی‌ها و نیز رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه باید افشاء شود. همچنین جداول ضمیمه باید شامل افشاء ریز دارایی‌های مشهود و نامشهود، سرمایه‌گذاری‌ها، هزینه‌ها، بهای تمام شده کالای فروش رفته و افشای بدهی‌ها و مخصوصاً افشای کامل بدهی‌های ارزی باشند همچنین همراه صورت‌های مالی باید خلاصه‌ای از رویه‌های مهم واحد تجاری به همراه مرور اطلاعات^{۳۴} ارائه گردد که باید به وسیله هیئت مدیره تهیه و تصویب شود. شرکت‌های با حجم فروش بیشتر از ۶۰ میلیون پزو و یا بیشتر از ۱۰۰۰ سهامدار ملزم به تهیه صورت‌های مالی میان‌دوره‌ای هستند.

دفترداری

براساس مواد ۴۳ تا ۴۷ قانون تجارت همه واحدهای تجاری موظفند تا اثر و نتیجه عملیات خود را در یک سیستم حسابداری منسجم و در قالب دفترکل و موجودی‌ها نگهداری کنند.

در دفترکل عملیات اجرایی بین شرکت و اشخاص ثالث به صورت روزانه ثبت می‌شود و هر ثبت حسابداری باید به وضوح نشان‌دهنده طرف‌های بدهکار و بستانکار باشد. استفاده از دفتر جریان‌های نقدی به عنوان دفتر زیر مجموعه، اختیاری است. با وضع قانون تجارت، دفاتر کل و موجودی‌ها باید امضاء و پلمپ شوند و برای معتبر شدن آنها این عمل الزامی است.

تدوین شده‌اند که برای همه شرکت‌ها قابل استفاده هستند. این اشکال و فرم‌ها همچنین برای اطلاعات میان دوره‌ای نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند.

شکل ارائه ترازنامه

شکل ترازنامه در مقررات فنی شرح داده شده است. برخی از شرکت‌ها و موسسات مثل بانک‌ها و شرکت‌های بیمه از به کارگیری این اشکال معاف شده‌اند. در تقسیم‌بندی‌ها اقلام ترازنامه به طور کلی به دو دسته جاری و غیرجاری تقسیم شده‌اند و اقلام در هر طبقه به شرح زیر هستند:

دارایی‌های جاری شامل:

وجه نقد و معادل نقد، سرمایه‌گذاری‌ها، حساب‌های دریافتی، موجودی‌های مواد و کالا و سایر دارایی‌ها. دارایی‌های غیرجاری شامل: حساب‌های دریافتی و سایر حساب‌های دریافتی، موجودی‌های مواد و کالا، سرمایه‌گذاری‌ها، تجهیزات و اثاثه، دارایی‌های نامشهود و سایر دارایی‌ها.

بدهی‌های جاری شامل: حساب‌های پرداختی، مالیات پرداختی، حقوق پرداختی، سود سهام پرداختی، بدهی به مشتریان و سایر بدهی‌های جاری می‌باشد. بدهی‌های غیرجاری شامل: بدهی بازنشستگی و سایر بدهی‌های بلندمدت.

نحوه ارائه حقوق مالکان نیز بستگی به نوع شرکت دارد (تعاونی یا سهامی) اما نحوه برخورد با حقوق اقلیت در صورت‌های مالی تلفیقی به این صورت است که حقوق اقلیت در بخش حقوق مالکان نمایش داده می‌شود.

صورت تغییرات در حقوق مالکان

این صورت که در حقیقت نشان‌دهنده حقوق صاحبان در ابتدا سال، به علاوه (منهای) هرگونه افزایش (کاهش) در طی سال و حقوق صاحبان در پایان سال می‌باشد. همه اصلاحات مربوط به سنوات قبل و توزیع سود انباشته و توزیع سود سهام و اندوخته‌ها باید در تاریخ ترازنامه در این صورت اظهار گردد.

اصلاحات مربوط به دوره‌های قبل

اصلاحات مربوط به دوره‌های قبل در صورت سود و

زیان ارائه نمی‌گردند و به عنوان اصلاح سود انباشته در صورت تغییرات در حقوق مالکان در نظر گرفته می‌شوند.

ارزیابی و شناسایی

در استانداردهای آرژانتین، استفاده از بهای تمام شده تاریخی مجاز نیست و در حقیقت استفاده از ارزش‌های جاری رایج می‌باشد.

اندازه‌گیری و ارزیابی در آرژانتین مبتنی بر ۳ تعریف مفهوم حفظ سرمایه مالی^{۳۷}، واحد اندازه‌گیری^{۳۸}، و ضوابط ارزیابی^{۳۹} است.

که در واقع در برگیرنده ارزش جاری در موقع ارزیابی است. در مقررات فنی شماره ۱۰ ارزش‌های جاری به عنوان یک اصل ارزیابی عمومی پذیرفته شده است. هر چند یک ارزش جاری واحد در آرژانتین استفاده نمی‌شود و نسبتاً از ارزش‌های جاری زیر متناسب با شرایط استفاده می‌شود:

(الف) ارزش جاری موجود^{۴۰}: که در حقیقت منظور همان ارزش فعلی جریان‌های نقدی آتی است.

(ب) ارزش جاری ورودی^{۴۱} که همان ارزش جایگزینی خرید مجدد یا تولید مجدد می‌باشد که این ارزش را براساس یکی از دو مورد زیر می‌توان بدست آورد.

۱- مستقیم: از لیست قیمت‌های بازار با توجه به کیفیت و شرایط محصولات انتخاب می‌شود.

۲- برآورد: با توجه به شرایط و هزینه‌های تولید بدست می‌آید. اگر راه اول و دوم امکان‌پذیر نباشد بهای اولیه را دوباره تعیین می‌کنند یعنی بهای اولیه را با تغییر در سطح عمومی قیمت‌ها محاسبه می‌کند.

سایر اصول حسابداری در آرژانتین شامل: اصل تداوم فعالیت، اصل ثبات رویه، اصل احتیاط، اصل تحقق، اصل رفتار اشتباهات و اصلاحات^{۴۲}، اصل تطابق، اصل ارزیابی مجزا/اختصاصی^{۴۳} می‌باشد.

قواعد ارزیابی دارایی‌های ثابت

هزینه‌های تحقیق و توسعه

در استانداردهای حسابداری آرژانتین در مورد هزینه‌های تحقیق و توسعه الزامی صورت نگرفته است. بنابراین در همه موارد برخورد واحدی با هزینه‌های تحقیق و توسعه صورت نمی‌گیرد و در مقررات فنی شماره ۱۰ که لیست دارایی‌ها اعم از مشهود و نامشهود ارائه گردیده نامی

وجود ندارد. نکته حائز اهمیت آنکه استاندارد مشخصی راجع به مبادله دارایی‌ها، مخارج بهبود و نگهداری، اسقاط دارایی‌های ثابت و از کارافتادگی آنها وجود ندارد. برای تعیین بهای دارایی‌های ثابت در ترازنامه براساس مقررات فنی شماره ۱۰ روش‌های زیر قابل استفاده می‌باشند:

● بهای اولیه دارایی‌ها که با شاخص سطح عمومی قیمت‌ها تعدیل شده است.

● ارزش جاری که خود می‌تواند به چند صورت باشد:

(الف) ارزش جایگزینی: تنها برای دارایی‌هایی هستند که بازار کارا و موثری دارند.

(ب) بهای اولیه و تعدیل آن با استفاده از شاخص خاصی، که این شاخص‌ها توسط موسسه ملی آمار و سرشماری تعیین شده است.

اجاره‌ها

در آرژانتین هیچ استاندارد خاصی راجع به اجاره‌ها وجود ندارد، اگر چه، کمیسیون امنیت ملی برخی رهنمودها را در مورد این مقوله منتشر کرده است که منطبق با استاندارد بین‌المللی حسابداری است ولی رویه معمول این است که می‌توان هر دو اجاره عملیاتی و سرمایه‌ای را به کار گرفت.

موجودی‌ها

مقررات فنی شماره ۱۰ اعلام کرده است که موجودی‌ها را باید براساس بهای تولید یا خرید مجدد و یا جایگزینی آنها در تاریخ ترازنامه با رعایت سقف ارزش خالص بازیافتنی ارزیابی کرد. در شرایطی که تعیین این موارد سخت و غیرعملی باشد معمولاً بهای اولیه را براساس شاخص سطح عمومی قیمت‌ها، ارائه مجدد می‌کنند.

اقلام حقوق مالکان

مقررات فنی شماره ۷۰، نگهداری اندوخته قانونی را الزامی کرده است، مبلغ اندوخته هر سال باید ۵ درصد سود سالیانه باشد و فرایند اندوخته کردن تا زمانی ادامه می‌یابد که به ۲۰ درصد سرمایه پرداخت شده برسد.

رویدادهای پس از تاریخ ترازنامه

نحوه برخورد با رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه و قبل از انتشار صورت‌های مالی به یکی از دو صورت زیر می‌باشد:

● در مورد آن دسته از رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه، که

از این هزینه‌ها برده نشده است. در مقررات فنی شماره ۹ از هزینه‌های تحقیق و توسعه‌ای ذکری آمده که می‌توان سرمایه‌ای کرد، و این دسته از هزینه‌های تحقیق و توسعه‌ای که می‌توانند سرمایه‌ای شوند تحت عنوان دارایی‌های نامشهود باید در گروه دارایی‌های غیرجاری قرار گیرند. فرایند استهلاک آنها براساس عمر مفید می‌باشد.

سرقفلی

تفاوت بین قیمت پرداخت شده تحصیل واحد تجاری و ارزش خالص شرکت تحصیل شده، باید به دارایی‌های مرتبط اختصاص داده شود. این تشخیص به این دلیل است که ممکن است در ارزش‌گذاری اشتباهی صورت گرفته باشد و هر مبلغ مازاد بر این تخصیصات به عنوان سرقفلی مثبت و هرگونه کسری به عنوان درآمد انتقالی شناخته می‌شود. سرقفلی مثبت و منفی هر دو باید شناسایی شوند البته در آرژانتین هیچ استانداردی برای استهلاک سرقفلی وجود ندارد. در مقررات فنی شماره ۱۰ دارایی‌های نامشهود را به دو گروه تقسیم کرده‌اند و سرقفلی در گروه دوم گنجانده که این دو گروه به شرح زیر است:

گروه اول: دارایی‌های نامشهودی هستند که مستقلاً توسط واحد تجاری می‌توانند فروخته شوند مثل حق اختراع و حق امتیاز. این دسته از دارایی‌های نامشهود را براساس ارزش جاری آنها می‌توان ارزش‌گذاری کرد یعنی اینکه در تاریخ انتهایی سال مالی با چه قیمتی می‌توان آن را فروخت و اگر این امر ممکن نباشد باید براساس بهای اولیه شناسایی شوند و با شاخص سطح عمومی قیمت‌ها و براساس عمر مفید تعدیل شوند.

گروه دوم: شامل دارایی‌های نامشهودی است که نمی‌توان آنها را به فروش رساند و براساس شاخص عمومی قیمت ارائه مجدد شده و براساس عمر مفید مستهلک می‌شوند. دارایی‌های نامشهود نیز براساس مقررات فنی شماره ۹ باید در گروه دارایی‌های غیرجاری قرار گیرند.

دارایی‌های ثابت مشهود

دارایی‌های ثابت مشهود شامل اموال و ماشین‌آلات و تجهیزات، دارایی‌های در جریان و آن دسته از دارایی‌های مشهودی هستند که به قصد استفاده در فعالیت‌های اصلی واحد تجاری خریداری شده و قصد فروش و دادوستد آنها

در تاریخ ترازنامه موجود بوده‌اند ولی بعد از تاریخ ترازنامه متوجه آنها شده‌ایم، باید صورت‌های مالی را اصلاح کرد.

● اگر شرایط ناشی از رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه باشند صورت‌های مالی نیازی به اصلاح ندارند و تنها افشاء جزئیات این رویدادها کافیست.

۵- توضیحاتی راجع به روابط با سایر واحدهای تحت کنترل و فرعی و تابعه.

عناوین فوق، اقلامی هستند که باید افشاء شوند اما لزوماً به این معنا نیست که جز موارد فوق نباید مورد دیگری را توضیح دهند.

یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی

هرچند استاندارد خاصی راجع به محتوا و نوع یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی وجود ندارد اما تهیه و ارائه یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی الزامی می‌باشد. در یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی طبق رهنمودهای منتشر شده توسط نهادهای حرفه‌ای باید راجع به محتوای صورت‌های مالی و روش‌های ارزیابی اصلی استفاده شده و تغییر در رویه‌های حسابداری و اطلاعات بعد از تاریخ ترازنامه افشاء صورت گیرد. یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی جزء لاینفک صورت‌های مالی هستند و گزارش حسابرسی باید این یادداشت‌ها را نیز پوشش دهد.

گزارش‌های مالی میان‌دوره‌ای

گزارش مالی میان‌دوره‌ای گزارشی است که شامل یک مجموعه صورت‌های مالی به صورت کامل یا فشرده می‌باشد و برای دوره‌ای کمتر از یک سال مالی تهیه و ارائه می‌گردد. در استانداردهای آرژانتین راجع به گزارش‌های مالی میان‌دوره‌ای استاندارد و وضع نشده است تنها کمیسیون امنیت ملی گزارشگری مالی میان‌دوره‌ای را منظم و مدون کرده است.

بانک مرکزی^{۴۴} تهیه گزارش‌های مالی ماهانه و میان‌دوره‌ای را توسط شرکت‌های مالی و بانک‌ها الزامی کرده است. این گزارش‌ها باید شامل اطلاعاتی راجع به نقدینگی و تعهدات و طرح‌های آتی خود باشند. در عمل شرکت‌هایی با حجم تجاری سالانه بیشتر از ۶۰ میلیون و شرکت‌هایی با تعداد سهامدارانی بیشتر از ۱۰۰۰ سهامدار نیاز است تا صورت‌های مالی میان‌دوره‌ای را تهیه کنند.

صورت‌های مالی میان‌دوره‌ای شامل اقلام زیر می‌باشد:

- ترازنامه
- صورت سود و زیان
- گزارش مدیریت

مسئولیت حرفه‌ای برای اطلاعات تکمیلی

اطلاعات تکمیلی جزء لاینفک و مهم صورت‌های مالی است. این یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی نیز باید با گزارش حسابرسی پوشش یابند. مسئولیت تهیه صورت‌های مالی و اطلاعات تکمیلی برعهده هیئت مدیره می‌باشد.

گزارش مدیران

میزان گزارش مدیران توسط هیچ استاندارد حرفه‌ای منظم و مدون نشده است، مقررات فنی شماره ۶۶ بیان کرده که مدیران موظفند اطلاعاتی راجع به وضع فعالیت‌های مختلف شرکت، طرح‌ها و سایر جنبه‌های عملیاتی شرکت ارائه دهند تا به این وسیله بتوانند اطلاعات مفیدی را در مورد موقعیت آتی و فعلی شرکت فراهم کنند. معمولاً گزارش مدیران شامل اطلاعاتی به شرح زیر است:

- ۱- دلایل تغییرات مهمی که در دارایی‌ها و بدهی‌ها صورت گرفته است.
- ۲- توضیح راجع به اقلام درآمد و هزینه غیرمترقبه
- ۳- توضیح راجع به دلایل افزایش یا کاهش در سود سال جاری شرکت نسبت به سنوات قبل.
- ۴- چشم‌انداز آتی عملیات شرکت

بورس اوراق بهادار آرژانتین

بورس اوراق بهادار بوئنوس آیرس سازمان مسئول برای عرضه اولیه اوراق بهادار در آرژانتین است. این بورس در سال ۱۸۵۴ در شهر بوئنوس آیرس تاسیس شده است. این بازار به عنوان مرجع مهم برای تجارت و مبادله سهام، اوراق قرضه و سایر اوراق بهادار شناخته شده است و بازاری خود انتظام می‌باشد. آرژانتین دارای ۹ بازار برای مبادله اوراق بهادار در ۹ شهر بزرگ خود می‌باشد ولی بزرگ‌ترین آنها بورس اوراق بهادار بوئنوس آیرس می‌باشد که یکی از بزرگ‌ترین بورس‌های اوراق بهادار جهان است.

انواع اوراق بهاداری که در این بورس مبادله می‌شوند شامل: سهام، آپشن^{۴۵}، صندوق‌های مشاع^{۴۶}، اوراق قرضه، گواهی

کاربرد واژه‌ها و اصطلاحاتی باید پرهیز شود که ممکن است زمینه‌ساز انحراف و تصمیم‌گیری غلط استفاده‌کنندگان را فراهم سازد.

در گزارش حسابرسی باید به صورت شفاف به موضوع مورد بررسی یعنی صورت‌های مالی حسابرسی شده اشاره شود. حسابرس در گزارش مذکور موظف است که محدودیت‌های موجود در به‌کارگیری روش‌های انجام حسابرسی را به صورت مناسب افشاء کند و تاریخ تهیه گزارش حسابرسی باید تاریخ خاتمه عملیات حسابرسی باشد. مسئولیت حسابرسان محدود است و رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه را پوشش نمی‌دهد و محدود به رویدادهای تاریخ ترازنامه می‌شود. بند اظهار نظر گزارش حسابرس باید از بقیه گزارش جدا و در قالب یک بند مستقل باشد.

مقررات برای توسعه حسابرسی

هدف حسابرسی این است که در مورد قابل اعتماد بودن اطلاعات ارائه شده در صورت‌های مالی اظهار نظر کند. برای این منظور لازم است حسابرسان فهم معقول و کافی از اطلاعات ارائه شده را به دست آورند.

توسعه حسابرسی شامل مفاهیم و گام‌های زیر است:

- بدست آوردن دانش کافی راجع به ساختار شرکت، که این شناخت باید در مورد عملیات و شرایط اقتصادی و صنعتی باشد که واحد رسیدگی در آن فعال است.
- شناسایی اطلاعات موضوع حسابرسی
- ارزیابی اهمیت و ماهیت عناصر بررسی شده
- برنامه‌ریزی در کارها

روش‌های حسابرسی

بسیار انجام کار حسابرسی، حسابرس لازم است در زمینه‌های زیر به جمع‌آوری اطلاعات بپردازد:

- ارزیابی سیستم‌های کنترل داخلی شرکت به منظور ارزیابی و تعیین حدود حسابرسی
- مقایسه صورت‌های مالی با ثبت‌های حسابداری که منبع و منشأ این صورت‌های مالی هستند
- بررسی ارتباط بین تفاوت‌های ثبت شده و مدارک مستند شده
- بررسی ترازنامه، مدارک و موجودی‌های فیزیکی و

سپرده^{۴۷}، سرمایه‌گذاری‌های با سود ثابت^{۴۸}، و خدمات مشاوره‌ای^{۴۹}، می‌باشد.

مطابق استانداردهای کمیسیون امنیت ملی، واحدهای تجاری عضو بورس اوراق بهادار باید اطلاعات مکمل زیر را ارائه کنند.

- اطلاعات مکمل فصلی مربوط به صورت‌های مالی تلقی، با همان الزامات مربوط به اطلاعات سالانه.
- پیوست مربوط به دارایی‌های ثابت و تجهیزات
- پیوست مربوط به دارایی‌های نامشهود
- پیوست مربوط به سرمایه‌گذاری در دارایی‌ها، سهام و اوراق قرضه منتشر شده
- پیوست مربوط به سایر سرمایه‌گذاری‌ها
- پیوست مربوط به سایر ذخایر، مانده ابتدای دوره ترازنامه، تغییرات طی دوره و مانده پایان دوره
- پیوست مربوط به محاسبات بهای تمام شده کالای فروش رفته
- پیوست مربوط به دارایی‌ها و بدهی‌های ارزی

حسابرسی در آرژانتین

مقررات فنی شماره ۷ شامل مجموعه‌ای از قوانین و مقرراتی است که فرایند حسابرسی در آرژانتین را تشریح می‌کند. این مقررات راجع به انواع مختلف حسابرسی با تاکید بر حسابرسی خارجی صورت‌های مالی توسط حسابرسان مستقل می‌باشد.

سرپرستی صورت‌های مالی حسابرسی شده

مقررات فنی شماره ۷ به طور دقیق در این مورد توضیحی نداده است چه موسسه‌هایی ملزم به حسابرسی صورت‌های مالی خود هستند. اما براساس قوانین و مباحث مطروحه در این مقررات فنی صورت‌های مالی تهیه شده به وسیله شرکت‌های سهامی و موسسات مالی و شرکت‌های بیمه و شرکت‌های فعال در بورس اوراق بهادار باید حسابرسی شوند.

گزارش حسابرسی

گزارش حسابرس باید به صورت مکتوب تهیه شود مگر در موارد خاص و ضروری که ممکن است ابتدا به صورت شفاهی ابلاغ و پس از تصویب نهایی مکتوب شود. گزارش حسابرسی باید به صورت روان و قابل درک نوشته شود و از

- 20- National Securities Commission (comision nacional de valores)
- 21- Federal Administration of Public Revenues (Administration Federal de Ingresos Publicos-AFIP)
- 22- Resoluciones Tecnicas(RT)
- 23- Code of Commerce
- 24- Company Law
- 25- capital-based
- 26- personal_based
- 27- Truthfulness
- 28- Objectivity
- 29- Actuality
- 30- Certainty
- 31- Essentiality
- 32- Verificability
- 33- Precision
- 34- Usefulness
- 35- Relevance
- 36- Information Review
- 37- Financial Capital Maintenance
- 38- Measurment Unit
- 39- Valuation Criteria
- 40- Current Value-Exit
- 41- Current Value-Entrance
- 42- Treatment of Errors and Modifications
- 43- Principle of Individual/Separate Valuation
- 44- Central Bank
- 45- Option
- 46- Mutual Fund
- 47- Certificates of Deposit
- 48- Fixed Incominvestment
- 49- Advisor Services
- 50- Penal Code
- 51- Civil Code
- 52- Consejo Profesional de Ciencias Economicas

منابع و ماخذ:

- 1- WWW.RESERVAS.NET/BUENOS-AIRES
- 2- WWW.MOTORHOMESWORLDWIDE.COM
- 3- <http://www.ngdir.com/GeoportalInfo/PSubjectInfoDetail.asp?PID=834 &index=1>
- 4- <http://unstats.un.org>
- 5- <http://www.cia.gov>
- 6- <http://fa.wikipedia.org>
- 7- Transnation Accounting Edit by Dieter Ordelheide and Kpmg second Edition published 2001
- 8- <http://www.stocktoday.com>
- 9- <http://www.tpo.ir>
- 10- <http://www.ngdir.com>

- دارایی‌های ثابت و سرمایه‌گذاری‌ها
- گرفتن برخی از اطلاعات به صورت مستقیم از مشتریان و تهیه‌کنندگان ملزومات و نیز بانک‌ها
 - انجام محاسبات ریاضی
 - بررسی مدارک و قراردادهای و سایر مدارک مهم
 - گرفتن اطلاعاتی از مدیران شرکت

سازمان‌های حرفه‌ای حسابرسی و کیفیت حسابرسان

سازمان‌های حرفه‌ای حسابرسی متنوع و متعددی در آرژانتین وجود دارند و کار عمده آنها حسابرسی و خدمات مشاوره می‌باشد. در آرژانتین هیچ آزمون تشخیص کیفی برای حسابرسان وجود ندارد (CPA)، تنها الزامات کسب درجه دانشگاهی از دانشگاه آرژانتین می‌باشد، پس از ثبت درخواست رسمی حسابرس در CPCF^{۵۰} ایالتی، مجوز انجام خدمات حرفه‌ای برای وی توسط این نهاد صادر می‌شود. در آرژانتین FACPC^{۵۱} علاوه بر تدوین استانداردهای حسابداری تا حدودی استانداردهای حسابرسی را نیز تدوین می‌کند و CNV نهاد حرفه‌ای دیگری است که بر کار حسابرسان و رعایت استانداردها نظارت دارد و در واقع رعایت استانداردهای حسابرسی و کیفیت کار حسابرسان را بررسی می‌کند.

پی‌نوشت‌ها:

- 1- Argentina
- 2- Buenos Aires
- 3- Colorado
- 4- Patagonia
- 5- Peso
- 6- PAMBAS
- 7- Chaco
- 8- Mendoza
- 9- mar del Plata
- 10- San Juan
- 11- Riudolaplata
- 12- Leopoldo Galtieri
- 13- Falklands
- 14- Raul Alfonsin
- 15- Chile
- 16- Avellaneda
- 17- Federation Argentina de Conejos Profesionals de Ciencias
- 18- Federal
- 19- Provincial